

PENZEL (1) *sb m*

penzel (1), [**penżeł**].

Teksty nie oznaczają é.

sg [A penzel.] ◊ I penzl(e)m.

Sł stp: pynzel, Cn: pęzel, Linde XVII – XIX w.: pędzel oraz XVIII w.: pendzel.

Pędzel; penicillum, penicillus Cn: Trzebá piękny poług wywieść pod oley robiony/ Według cerklá rozmierzony/ pęnzlem ozdobiony. KlonŻal D3v; [ArtNom K7v; Penżeł/ Penicillus, alias szczotká málárfka. Volck Qqq2v; Przypatrz fię temu włáfnemu fzárłatowi/ tey krwie/ temu śniegowi [...] ktore fię wymálowác penzlem rzemieśnikowi wolno kuścić/ ále nie wyrázić LipsPiotr 85].

Synonim: kista.

KWysz